

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 21Csp/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119201058
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Vozárová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2119201058.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Monikou Vozárovou v právnej veci žalobcu: L. H., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom W. nad J. XXX proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, o určenie neplatnosti zmluvy a iné, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o určenie, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.12.2012 je neplatná, zastavuje.

II. Úver poskytnutý žalovaným na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.12.2012 je bezúročný a bez poplatkov.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 317,49 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

IV. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

V. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11.02.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd určí, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je pre množstvo neprijateľných podmienok neplatná, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve a aj uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi finančné zadost'učinenie vo výške 300 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel úverovú zmluvu, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky. Ide o formulárovú, typovú, predtlačенú spotrebiteľskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2012. V zmluve sú okrem iného neprijateľnú podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 (nečitateľnosť zmluvných podmienok, neprijateľná rozhodcovská doložka, sankčné poplatky, dohoda o zrážkach zo mzdy). Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný napriek spornosti veci požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobcovi ukladalo povinnosť plniť, vykonávajú sa mu zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Zamestnávateľom žalobcu je ZF Slovakia a.s., Strojárska 2, Trnava. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy považuje žalobca za rozporný s právom Európskej únie a preto je neplatný

podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Uzavretá dohoda poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Ani v prípade upustenia od použitia Dohody o zrážkach zo mzdy nemá bez presného vyhlásenia veriteľa istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy a že autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane spornej časti pohľadávky. Žalobca v čase uzavretia zmluvy nedokázal vyhodnotiť zmluvné podmienky, ani rozpoznať nesúlad dohody o zrážkach zo mzdy s právom. Žalovaný už vyzval zamestnávateľa žalobcu, aby vykonával zrážky zo mzdy a tieto aj vykonáva. Obava, že žalovaný naplní zásah do majetku žalobcu bez súdneho prieskumu zmluvných ustanovení a bez toho, aby bol známy výklad újného práva, sa tak reálne naplnila. Ak je dohoda v rozpore s unijným právom, je neprípustné, aby sa použil tento problémový zabezpečovací inštitút. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu. Deklarovaním neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný stratí akúkoľvek legitímáciu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Hrubá nerovnováha je daná tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku. Žalovaný dojednal podmienku, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať, aby klientovi vykonával platca jeho mzdy mesačnú zrážku zo mzdy i vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky stanovenej v úverovej zmluve. Klient podpisom zmluvy dáva zamestnávateľovi príkaz k pravidelnej úhrade týchto nových splátok úveru ponížením jeho pohľadávok na mesačnú výplatu mzdy a k jeho uhradeniu na účet spoločnosti a súčasne spoločnosť oprávňuje k ich prijatiu s tým, že zamestnávateľ je povinný tieto splátky pravidelne hradiť a spoločnosť oprávnená prijímať nie len do úplného vrátenia celého poskytnutého úveru súčasne s úrokmi, ale i s úrokmi s oneskorením sa, zmluvných pokút, náhrad škôd, poplatkov za poskytnuté služby a ostatných záväzkov klienta z Úverovej zmluvy, čo je neprijateľné. Táto dohoda sa vzťahuje i na budúcich platcov mzdy klienta, ako i na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, čo je v rozpore so zákonom a je neprijateľnou podmienkou. Je nesporné, že zrážky zo mzdy zvlášť na plnenia z nekalých podmienok citlivo zasiahnu do sociálnej sféry spotrebiteľa a jeho rodiny a preto sú akceptovateľné iba zrážky zo mzdy v exekúcii, v rámci ktorej súd dohliadne v rámci princípu ochrany povinného na neprimeranosť. Je absolútne neprípustné, aby si žalovaný vyhradil právo dvojnásobných splátok, čím môže v istých situáciách vážne ohroziť rodiny s dopadom na vyživované osoby. Podstatnou skutočnosťou v zmysle platnej legislatívy je, že ustanovenie úverovej zmluvy s poukazom na úverové podmienky nie je možné považovať za dohodu o zrážkach zo mzdy, ktoré bez osobitného vyjednávania je neprijateľná. Toto je jednoznačne neakceptovateľná zmluvná podmienka.

3. Žalobca ako dôkazy predložil Zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 04.12.2012 (č.l. X), Zmluvné dojednania (č.l. 11), Oznámenie veriteľa o schválení úveru (č.l. 13), Rozhodcovskú zmluvu zo dňa 04.12.2012 (č.l. 14), Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy z 12.9.2018 (č.l. 15), Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 04.12.2012 (č.l. 16).

4. Žalobca vo svojom podaní doručenom súdu dňa 29.07.2019, v spojení s podaním doručeným súdu dňa 29.12.2020 navrhol, aby súd pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v zmene rozhodujúcich skutočností, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil prijatím plnení nad istinu o sumu 446,98 eur a zároveň aby pripustil zmenu petitu tak, že I. Súd určuje, že úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.12.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. II. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.12.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi finančné zadostučinenie vo výške 300 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 446,98 eur.

5. Žalobca zmenu žaloby odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.12.2012 mal byť žalovaným poskytnutý žalobcovi spotrebiteľsky úver vo výške 870 eur. Žalobca dostal na účet 740,51eur, teda o 129,49 eur menej ako bolo dohodnuté v zmluve. Podľa § 9 ods. 2 zákona 129/2010Z.z. o úveroch predmetná zmluva neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti a to termín konečnej splatnosti (deň, mesiac a rok), RPMN (skutočnú výšku RPMN), celkovú čiastku na zaplatenie (skutočnú výšku). Neurčitosť niektorej z náležitostí má ten istý účinok, ako keby zmluva uvedenú náležitosť neobsahovala. Ak sa termín konečnej splatnosti, deň, mesiac a rok nachádza v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, tak toto oznámenie je jednostranne podpísaný dokument zo strany žalovaného ako veriteľa. Oznámenie nemá písomnú formu, preto ho nemožno považovať za súčasť

zmluvy. Podľa § 9 ods. 1 zákona 129/2010 Z.z. o úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. K termínu o konečnej splatnosti sa spotrebiteľ nemá dopracovať výpočtom ani výkladom. Ešte pred podpisom zmluvy musí byť spotrebiteľská zmluva jasná, zrozumiteľná a určitá. Ešte pred podpisom zmluvy musí byť žiadateľovi o úver jasné, kedy bude končiť so splácaním úveru uvedením dňa, mesiaca roka. Odplata za poskytnutú službu odklad 3 splátok úveru nie je započítaná v RPMN ani v celkovej čiastke na zaplatenie. Odplata za poskytnutú službu 129,49 eur je v rozpore s dobrými mravmi, úžernícka k poskytnutej výške 740,51 eur. Splátkový kalendár nie je obojstranne podpísaný, preto ho nemožno považovať za súčasť zmluvy. V RPMN nie sú zahrnuté všetky náklady úveru a taktiež v celkovej čiastke na zaplatenie nie je zahrnutá odplata za poskytnutú službu. Predmetný úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods.1 zákona 129/2010 Z.z. o úveroch. Podľa výpisu platieb žalobca zaplatil sumu vo výške 1778,04 eur, to znamená, že výška úveru je zaplatená. Preplatená o 1187,49 eur.

6. Žalobca zároveň podaním doručeným súdu dňa 29.12.2020 zobral žalobu späť v časti o určenie, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX je neplatná a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Žalobca navrhol, aby súd pripustil zmenu žaloby jej rozšírením a rozhodol aj o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 446,98 eur na základe prehľadu platieb zaslaného žalovaným.

7. Žalobca ako dôkazy predložil Žiadosť o vykonávanie zrážok zo dňa 12.09.2018 (č.l. 32), prehľad platieb vykonaný zamestnávateľom (č.l. 33, 57), Odpoveď Ministerstva spravodlivosti SR (č.l. 51), rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 22Csr/1/2016-74 (č.l. 58), rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/214/2019-134 zo dňa 24.06.2020.

8. Okresný súd Trnava uznesením č.k. 21Csp/15/2019 - 92 zo dňa 08.10.2021 pripustil zmenu žaloby.

9. Žalovaný k žalobe uviedol, že žalobu žiada zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Tvrdenie žalobcu o neprijateľnom charaktere Dohody o zrážkach zo mzdy neobstojí, nakoľko Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky (§ 551 Občianskeho zákonníka). Žiadny právny predpis účinný v čase uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a ani v súčasnosti neuvádza, že uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy je neprípustné. Neprijateľnou podmienkou z povahy veci nie je dohoda, ktorá kopíruje/preberá obsah zákonnej úpravy. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky, pre ktorej uplatnenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Na jeho použitie sa neviaže schválenie rozhodnutím súdu, ani žiadna súdna kontrola, ale existencia právnej skutočnosti, napr. porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, v tomto prípade nesplácanie dohodnutých splátok. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva zákonodarcom vylúčený ako neprípustný, ako sa napr. stalo pri zabezpečovacom prevode práva k nehnuteľnosti. Medzi žalobcom (ako dlžníkom) a žalovaným (ako veriteľom) bola uzavretá dňa 04.12. 2012 individuálnym spôsobom Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Pri jej uzavretí bol žalobcovi predložený aj návrh dohody o zrážkach zo mzdy s rovnakým číslom. O tom, že žalovaný vyžaduje na poskytnutie úveru uzatvorenie Dohody o zrážkach, žalobca vedel. Z obsahu vykonanej vôle pritom nemožno zistiť, že by s takýmto zmluvným dojednaním nesúhlasil, mal voči nemu výhrady. Žalovaný popiera aj argumentáciu v oblasti údajnej neurčitosti vymedzenia pohľadávky. Určenie zabezpečovanej pohľadávky nemusí byť v zmysle zákonnej úpravy len číselné, ale môže byť uskutočnené každým spôsobom, na základe ktorého sa pohľadávka dá identifikovať. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah Zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 7. a článku 13. Zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ uvedené v článku 7. zmluvných dojednaní. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Dátum splatnosti poslednej splátky je taktiež explicitne vyjadrený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, pričom týmto dátumom je deň 17.03.2016. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum

splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, explicitným vyjadrením presného dátumu v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 15.5.2014. RPMN sa počíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 zákona č. 129/210 Z.z., a nie podľa žalobcom odkazovaného internetového informatívneho prepočtu. Tvrdenie žalobcu o nesprávnej RPMN nevyplýva ani zo žiadneho dôkazu. Žalovaný určil hodnotu RPMN spôsobom, ktorý vyplýva z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. (na rozdiel od žalobcu, pretože zákon žiadnu internetovú kalkulačku nepovažuje ani za spôsob výpočtu RPMN a ani za dôkaz o správnosti výpočtu). Uzavretie dohody o poskytnutí služby bolo dobrovoľné a nikdy nebolo podmienkou na získanie úveru, preto ani odplata sa nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver. Z ustanovenia písmena g) vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Poskytnutá služba v zmysle dohody o jej poskytnutí je voliteľná. Ak by teda žalobca dohodu vôbec nepodpísal, táto by nikdy nevznikla. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Z uvedených skutočností vyplýva, že žalovaný vychádzal pri výpočte RPMN zo správnych vstupných údajov. Pri výške úveru 870 Eur je celková čiastka (počet splátok x výška mesačnej splátky, teda 36 x 49,39 Eur) 1.778,04 Eur. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu o prevzatí menšej sumy žalovaný uvádza, že časť z úveru v sume 870,- Eur bola započítaná oproti záväzku v zmysle dohody o poskytnutí služby. Túto službu žalobca aj reálne využil, pretože na jej základe došlo k zmene v splatnosti troch, po sebe nasledujúcich splátok a to č. 16, 17 a 18. Nie je sporné, že výška úveru bola 870 eur a že žalovaný uhradil 1.187,49 eur. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu (o prijatej sume) žalovaný uvádza, že uplatňuje námietku premlčania vo vzťahu k sume 50,34 Eur, ktorá bola uhradená 10.07.2014 a teda medzi jej úhradou a podaním žaloby uplynuli viac ako tri roky. Žalovaný popiera nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300 Eur, nakoľko k rozhodnutiu, ktorým spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti, do dnešného dňa nedošlo. Žalovaný nebol účastníkom žiadneho konania pred Ministerstvom spravodlivosti SR, ktorého výsledkom by bol uvedený list. Nie je z neho zrejmé, či sa žalobcu vôbec týka.

10. Žalovaný ako dôkazy predložil Zmluvné dojednania (č.l. 43), Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru (č.l. 44), Dohodu o zrážkach zo mzdy (č.l. 45), Oznámenie veriteľa o schválení úveru (č.l. 46), Prehľad úhrad žalobcu (č.l. 74), výpis z účtu (č.l. 75).

11. Žalovaný v duplike uviedol, že ak žalobca tvrdí, že suma 446,98 eur je údajné bezdôvodné obohatenie, potom túto skutočnosť žiadnym spôsobom neodôvodňuje. Poukazuje len na prehľad ním realizovaných platieb. S poukazom na tento prehľad však nie je možné takýmto zjednodušujúcim a vecne nesprávnym postupom dospieť k záveru, že suma 446,98 EUR je bezdôvodné obohatenie ako nárok, ktorý je vymáhateľný pred súdom. Jednotlivé platby (počnúc od 29.01.2013) neboli len úhradou istiny, ale išlo o úhradu časti istiny a časti úroku zahrnutého do splátky. To znamená, že jednotlivými platbami nedochádzalo najskôr k úhrade istiny a až po tom úroku, alebo súbežne k úhrade istiny a úroku. Preto nie je v žiadnom prípade možné považovať za správne, aby sa úhrady najskôr považovali za úhradu istiny, keďže takýto spôsob splácania nebol realizovaný. To znamená, že v prípade úhrad od 29.01.2013 do 10.07. 2014 (suma úhrad spolu 790,85 Eur) pripadá na úhradu istiny 387,33 Eur (16x 24,17 Eur v každej splátke + 0,61 Eur) a na úhradu úrokov 403,52 Eur (16 x 25,22 Eur v každej splátke). V prípade úhrad od 11.01.2017 do 07.03.2019 (suma úhrad spolu 396,64 Eur) pripadá na úhradu istiny 194,85 Eur (8 x 24,17 Eur + 2,13 Eur z poslednej platby na časť 9-tej plátky) a na úhradu úrokov 201,79 Eur (8 x 25,22 Eur). Celkovo teda na úhradu istiny bolo zaplatené 582,18 EUR. Vo vzťahu k uplatňovaniu úrokov ako bezdôvodného obohatenia preto uvádza, že suma prevyšujúca čiastku 201,79 Eur je premlčaný nárok, žalovaný toto premlčanie namieta a na základe tejto skutočnosti je takto tvrdený nárok v žalobe žalobcu premlčaný a nevymáhateľný. Žalobca si uplatňuje požiadavku na zaplatenie sumy 300,- EUR. Poukázal pritom na rozhodnutie z iného konania, v ktorom mu bol rovnaký nárok priznaný. Žalovaný tvrdí, že žalobcovi nevznikol nárok na finančné zadosťučinenie opakovane, nárok na finančné zadosťučinenie už bol žalobcovi priznaný a uhradený, neexistujú žiadne oprávnené dôvody na opätovné uplatnenie nároku a žalobca ich ani neuviedol. Žalovaný namieta premlčanie uplatňovania nároku na finančné zadosťučinenie, keďže taký nárok si žalobca mohol uplatniť od 04.12. 2012. Nespravil tak, a preto uplynutím premlčacej doby sa aj tento tvrdený nárok stal nevymáhateľný.

12. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví (1). Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej (2).

14. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Vzhľadom na to, že žalobca vzal svoju žalobu späť v časti o určenie, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.12.2012 je neplatná, súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením konanie v uvedenej časti vo výroku I. zastavil, keď nebol potrebný súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby, nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo pojednávanie.

16. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením so žalobou, zmenou žaloby, vyjadreniami žalovaného, oboznámením s obsahom listinných dôkazov predložených žalobcom a žalovaným, ako aj ostatným obsahom spisu, keď súd pojednával v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalovaného podľa § 180 Civilného sporového poriadku, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili a požiadali o pojednávanie v ich neprítomnosti a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

17. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzavreli dňa 04.12.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 9), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 870 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 36 mesačných splátkach po 49,39 eur mesačne, splatnosť splátok bola 17. deň v mesiaci, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola 1.778,04 eur, RPMN bola 67,40 eur, priemerná RPMN bola 46,35 %, ročná úroková sadzba bola 70,01 %. V bode 8.1 Zmluvy si zmluvné strany dohodli poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru a žalobca sa zaviazal zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie tejto služby v sume 129,49 eur. Odplata je splatná dňom uzavretia tejto dohody, veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie úveru oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty a to ku dňu poskytnutia úveru. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka. Žalobca zmluvu o úvere podpísal dňa 27.11.2012, žalovaný dňa 04.12.2012. Žalovaný zaslal žalobcovi na účet sumu 740,51 eur.

18. Listom zo dňa 04.12.2012 (č.l. 13) žalovaný oznámil žalobcovi schválenie úveru a v uvedenom oznámení doplnil údaje o dátume splatnosti prvej splátky dňa 17.01.2013, dátume splatnosti poslednej splátky dňa 17.12.2015.

19. Žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzavreli dňa 04.12.2012 Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 16).

20. Žalovaný listom zo dňa 12.09.2018 (č.l. 15) požiadal zamestnávateľa žalobcu ZF Slovakia, a.s. o vykonávanie zrážok zo mzdy.

21. Z prehľadu úhrad žalobcu k Zmluve č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 73) vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému sumu 1.187,49 eur.

22. Podľa priemerných úrokových mier z úverov zverejnených na www.nbs.sk (č.l. 100) bola úroková sadzba pri úveroch od 1 do 5 rokov v decembri 2012 vo výške 10,58 %.

23. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o: a) splnení povinností, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

24. Podľa § 290 zákona CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

25. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

27. Podľa 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmlúv (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

28. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané (1).

29. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv (ďalej len „ZoSÚ" alebo " Zákon o spotrebiteľských úveroch ") spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

31. Podľa § 2 písm. a), b), d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

33. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v

čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

34. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

35. Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ a aktuálnom znení. spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

36. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

37. Podľa 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (1). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (2).

38. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

39. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Predmetnú zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalovaný ako právnická osoba konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania a žalobca ako spotrebiteľ takto nekonal. Súd ustálil, že na predmetnú zmluvu sa okrem § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vzťahuje i zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“ alebo "Zákon o spotrebiteľských úveroch") ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Súd preto úverovú zmluvu podrobil kontrole, či obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z úverovej zmluvy mal súd preukázané, že predmetná zmluva o úvere zo dňa 04.12.2012 neobsahuje údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) f), i) j), k), Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda údaj o: c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Zmluva o úvere obsahuje len adresu sídla žalovaného podľa obchodného registra, avšak adresa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, je ďalším zákonom vyžadovaný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c), teda zákon vyžaduje uvedenie oboch týchto náležitostí, z ktorého dôvodu sa nemožno dospieť k záveru, že postačuje len jeden z týchto údajov. Označenie veriteľa je teda odlišnou náležitosťou podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. b) zákona a zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplýva, že by na tejto adrese mohol spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Táto informácia musí byť uvedená priamo v zmluve v písomnej podobe, čo v danom prípade splnené nebolo. Zmluva ďalej neobsahuje náležitosť podľa písm. f) a to údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) Zákon o spotrebiteľských úveroch je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy nastane termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu nielen konečnej splatnosti úveru, ale aj doby trvania zmluvy, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Je neprípustné, aby si sám spotrebiteľ musel matematickými výpočtami odvodiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Oznámení veriteľa

o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 04.12.2012 je uvedený dátum splatnosti poslednej splátky úveru, ale údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti v ňom uvedený nie je. Navyše Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je len oznámením a teda je jednostranným úkonom žalovaného, ktoré nie je podpísané žalobcom, preto akékoľvek údaje doplnené do tohto Oznámenia po podpise zmluvy žalobcom (žalobca zmluvu podpísal 27.11.2012) nemožno považovať za platne dojednané s poukazom na absenciu písomnej formy podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ.

40. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01 %, ktorá nemôže byť akceptovateľná pre rozpor s dobrými mravmi. Z priemerných úrokových mier úverov poskytnutých domácimi úverovými inštitúciami zverejnených na www.nbs.sk mal súd preukázané, že úroková sadzba pri obdobných úveroch v decembri 2012 bola vo výške 10,58 % ročne. V zmluve dojednaný úrok tak vysoko prevyšuje sadzby úverov poskytovaných v čase uzatvorenia zmluvy medzi klientmi a bankami a to viac ako šesťnásobne. Takéto navýšenie neodôvodňuje ani skutočnosť, že žalovaný je nebankovou spoločnosťou a že zvyčajne sa stáva veriteľom klientov, ktorí nepochodia so žiadosťami o poskytnutie úveru v bankách, najmä z dôvodu nesplnenia podmienok jeho poskytnutia. Žalovaný vystupuje ako dodávateľ - poskytovateľ spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom v rámci svojho predmetu činnosti a preto pri znalosti právnych predpisov upravujúcich poskytovanie úverov spotrebiteľovi a náležitostí právnych úkonov mal konať s odbornou starostlivosťou a dodržať požadované náležitosti právneho úkonu a nekonať v rozpore s dobrými mravmi. Jedná sa o tzv. prezumpciu znalosti práva. Taktiež je nepochybné, že žalovaný bol v postavení dodávateľa tým silnejším účastníkom zmluvného vzťahu. Úver s úrokovou sadzbou nad 70,01 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Úrok z úveru je jedným zo znakov, ktoré zmluvu o úvere definujú. Je jej podstatnou náležitosťou čo do vzniku. Dojednanie úroku vo výške uvedenej v zmluve je absolútne neplatné, a teda sa má za to, že v zmluve absentuje uvedenie úroku. Ďalej chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a to výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ktorú náležitosť zákon v čase uzavretia zmluvy vyžadoval pod sankciou bezúročnosti a bez poplatkovosti.

41. Nedodržanie vyššie uvedených podstatných náležitostí zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) Zákona o spotrebiteľských úveroch spôsobuje, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Účelom zavedenia uvedených náležitostí zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Vzhľadom na uvedené súd považoval poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a vo výroku II. určil, že úver poskytnutý žalovaným na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.12.2012 je bezúročný a bez poplatkov, keď určenie tejto právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z.

42. Žalobca sa ďalej domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 446,98 eur.

43. Žalobca tvrdil, že žalovaný mu poskytol úver len vo výške 740,51 eur. Zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX mal súd preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 870 eur. Z bodu 8.1 Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX mal súd preukázané, že zmluvné strany si dohodli poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, za čo sa žalobca zaviazal zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie tejto služby v sume 129,49 eur, pričom odplata bola splatná dňom uzavretia tejto dohody a veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok tak, že rozdiel bude uhradený na účet dlžníka. V konaní bolo nesporné, že žalovaný zaslal žalobcovi na účet sumu 740,51 eur.

44. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 870 eur a po započítaní vzájomnej pohľadávky žalovaného za odplatu za poskytnutie služby v sume 129,49 eur, žalovaný zaslal na účet žalobcu sumu 740,51 eur.

45. Z prehľadu úhrad žalobcu k Zmluve č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že žalobca uhradil žalovanému sumu 1.187,49 eur.

46. Žalobca čerpal úver vo výške 870 eur a žalovanému uhradil sumu 1.187,49 eur, preto súd vo výroku III. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 317,49 eur (1.187,49 eur - 870 eur), ktorú sumu žalovaný prijal bez právneho dôvodu a o ktorú sumu na žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil a vo zvyšnej časti o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobu ako nedôvodnú zamietol.

47. Žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu. V konaní sa uplatňuje nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia (konkrétne zaplatenie sumy, o ktorú mal žalobca úver preplatiť a tak poskytnúť žalovanému finančné prostriedky, na ktoré tento nemal nárok), ktoré sa premlčuje v 2-ročnej subjektívnej a 3-ročnej alebo 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

48. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, táto plynie v rámci objektívnej premlčacej doby, pričom môže začať plynúť najskôr okamihom začatia plynutia objektívnej premlčacej doby, ale aj neskôr. Pre plynutie subjektívnej premlčacej doby je v súlade s § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodujúce, kedy sa dozvedel oprávnený o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nestačí pritom len možnosť sa uvedené dozvedieť, ale kedy sa tak skutočne stalo.

49. Žalovaný nenamietal premlčanie nároku žalobcu v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, len premlčanie nároku v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, preto súd považoval dvojročnú subjektívnu dobu za zachovanú.

50. Súd v zmysle námietky žalovaného skúmal, či bola žaloba podaná v rámci trojročnej objektívnej premlčacej doby. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozhodujúce faktické získanie bezdôvodného obohatenia, v tomto prípade by malo ísť o splátky, ktorými žalobca ako dlžník zaplatil viac, ako len vrátil prijaté plnenie istiny úveru. Trojročná objektívnu premlčaciu dobu začala v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka plynúť od uhradenia tej-ktorej splátky, ktorou žalovaný mal získať bezdôvodné obohatenie.

51. Z prehľadu úhrad žalobcu vyplýva, že žalobca 18-tou splátkou zo dňa 18.01.2017 vo výške 49,39 eur uhradil celkovo sumu 889,63 eur (1 x 50 eur + 17 x 49,39 eur), teda práve touto splátkou žalobca zaplatil sumu rovnajúcu sa istine poskytnutého úveru vo výške 870 eur. Z toho dôvodu žalobca časť splátky č. 18 vo výške 19,63 eur a všetky ďalšie úhrady na poskytnutý úver uvedené v prehľade platieb až do dátumu 07.03.2019 (vo výške 317,49 eur), zaplatil žalovanému bez právneho dôvodu. Vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia zo splátky č. 18 (vo výške 19,63 eur) uhradenej dňa 18.01.2017 a vo vzťahu k ostatným splátkam zaplateným v období od 14.02.2017 do 07.03.2019 mohol žalobca podať žalobu na súde najneskôr 18.01.2020, žaloba bola súdu doručená dňa 11.02.2019, preto žaloba bola podaná pred uplynutím 3-ročnej objektívnej premlčacej doby, preto námietka premlčania vznesená žalovaným preto nebola dôvodná.

52. Žalobca sa ďalej domáhal určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.11.2012 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je neplatná.

53. Z Dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.12.2012 vyplýva, že táto nie je zmluvným ustanovením, ktoré by bolo inkorporované do Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.12.2012, Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je súčasťou Zmluvy o úvere a nie je ani prílohou Zmluvy o úvere. Jedná sa o samostatný právny úkon obsahujúci označenie zmluvných strán dohody, 5 článkov a podpisy zmluvných strán.

54. Žalobca sa teda žalobou domáha určenia právnej skutočnosti a nie určenia, či tu právo je alebo nie je. Právny úkon (v danom prípade dohoda) je právnu skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik (rovnako aj zrušenie) práv a povinností. Z tohto vyplýva, že pre účely ustanovenia § 137CSP je potrebné vnímať žalobu o určenie platnosti - neplatnosti právneho úkonu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti a to podľa písm. d) citovaného ustanovenia. Vychádzajúc zo znenia ust. § 137 písm. d) CSP s prihliadnutím na obsah osobitnej časti dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je možné vyvodiť, že CSP zásadne nepripúšťa určovací žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou

žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu, pričom existencia naliehavého právneho záujmu predpokladom prípustnosti takejto žaloby nie je (naliehavý právny záujem je predpokladom prípustnosti žaloby o určenie, či tu právo je alebo nie je podľa § 137 písm. c) CSP).

55. Pôvodná právna úprava zakotvená v Občianskom súdnom poriadku neobsahovala všeobecné ustanovenie, ktoré by *expressis verbis* upravovalo prípustnosť žalobného návrhu na určenie právnej skutočnosti. Právna teória v tejto otázke nebola jednotná. Prevažovali názory, že žaloba na určenie právnej skutočnosti je prípustná iba za predpokladu, že jej prípustnosť vyplýva *in concreto* z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). V praxi sa však žaloby na určenie právnej skutočnosti (zvyčajne) pripúšťali vo všeobecnej rovine, ak žalobca preukázal na určenie právnej skutočnosti naliehavý právny záujem. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť, sú právnymi skutočnosťami (§2 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Určenie existencie právnej skutočnosti (napríklad, že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Preto napr. výrok rozsudku, že kúpna zmluva je neplatná, nemá výpovednú hodnotu, či je v čase jeho vyhlásenia vlastníkom veci žalobca alebo niekto iný. Z opísaných dôvodov nová právna úprava C. s. p. pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). (Števček, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016 s. 505).

56. Takýmto právnym predpisom je napr. zákon č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce (žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru podľa § 77), zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (žaloba o neplatnosť dražby podľa ust. § 21 ods. 2), Občiansky zákonník (žaloba o neplatnosť výpovede nájmu bytu podľa ust. § 711 ods. 6). Pre tieto výnimky (podľa ust. § 137 písm. d) CSP) je spoločné, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii priznáva oprávnenej osobe domáhať sa na súde určenia tejto právnej skutočnosti (napr. znenie ust. § 77 Zákonníka práce, znenie § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z., znenie § 711 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Za takýto právny predpis, právnu normu, však nemožno považovať ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. V danom prípade sa jedná o neplatnosť absolútnu, ktorá nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona a súd na ňu prihliada aj bez návrhu z úradnej povinnosti. Možnosť určenia tejto právnej skutočnosti súdom však zo znenia § 39 Občianskeho zákonníka nie je možné vyvodzovať. Tento záver súdu podporuje aj vyjadrenie textu právnych noriem, z ktorých vyplýva možnosť podania žaloby o určenie právnej skutočnosti („neplatnosť skončenia pracovného pomeru môže uplatniť na súde“, „môže požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby“, „neplatnosť výpovede môže uplatniť na súde“) na rozdiel od znenia ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

57. Vychádzajúc z vyššie uvedeného výkladu tak súd dospel k záveru o procesnej neprípustnosti žaloby žalobcu o určenie neplatnosti právneho úkonu - Dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko žaloba na určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy je žalobou o určenie právnej skutočnosti a toto určenie možno požadovať len ak to vyplýva z osobitného predpisu, avšak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu, preto súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

58. Žalobca sa ďalej domáhal zaplatenia finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur.

59. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 6 Obo 302/2016 vymedzil kritériá pre posúdenie finančného zadosťučinenia, keď pri posudzovaní je treba prihliadať na všetky okolnosti veci, najmä na to, že ide o vyrovnanie ujmy postihnutého a že ide o určitú sankciu postihujúcu toho, kto závadne konal. Nestačí však na tieto kritériá iba poukázať, ale aj preukázať vznik takých okolností, ktoré by umožnili priznať finančné zadosťučinenie.

60. Žaloba týkajúca sa primeraného finančného zadosťučinenia podľa ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadosťučinenie sa označuje za prostriedok satisfakcie. Okrem satisfakčnej funkcie má inštitút primeraného finančného zadosťučinenia taktiež funkciu sankčnú, pretože zaplatenie zadosťučinenia predstavuje pre porušiteľa taktiež finančnú

ujmu, nie len ujmu morálnu. Primerané finančné zadosťučinenie je považované za nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálnej povahy, a teda nie ako náhrada za spôsobenú materiálnu škodu. Plní taktiež funkciu preventívnu, pretože musí odradovať od ďalšieho nezákonného postupu porušiteľa. Tento účinok môže vyvolať len finančné zadosťučinenie zodpovedajúce významu chráneného záujmu. Žalobca v spore musí preukázať, že sa žalovaný dopustil porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie podlieha voľnej úvahe súdu, čo však neznamená ľubovôľu súdu. Pre svoju úvahu súd musí mať k dispozícii dostatok tvrdených a preukázaných skutočností, z ktorých súd pri svojich úvahách musí vychádzať (rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/303/2019-374 zo dňa 25.08.2020).

61. Po vykonanom dokazovaní súd síce dospel k záveru, že úver poskytnutý žalovaným na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 04.12.2012 je bezúročný a bez poplatkov a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 317,49 eur a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol a o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zamietol, z čoho je možné konštatovať, že žalobca úspešne uplatnil svoje spotrebiteľské práva na súde, ktorá podmienka v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5) bola splnená. Súd však posudzuje nielen úspešnosť, ale aj iné okolnosti a výšku určí s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy.

62. Nárok na priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur žalobca vôbec skutkovo neodôvodnil, nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy, len poukázal na iné rozhodnutie odvolacieho súdu z iného konania, v ktorom mu bolo finančné zadosťučinenie priznané, avšak uvedeným rozhodnutím súd nie je viazaný.

63. S poukazom na uvedené súd dospel k záveru, že žalobca v dôsledku konania žalovaného neutrpel takú ujmu, ktorú by bolo potrebné zhojiť poskytnutím finančného zadosťučinenia. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu v časti uloženia povinnosti zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie zamietol.

64. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (1). Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (2).

65. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane

66. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

67. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP za procesnej situácie, že žiadnu zo strán konania nemožno označiť za podstatne úspešnú v konaní, nakoľko žalobca bol úspešný v časti určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, čiastočne v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak žalovaný bol úspešný v časti zamietnutia vydania bezdôvodného obohatenia, primeraného finančného zadosťučinenia a určenia dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú, pričom žalobca zároveň zavinil zastavenie konania v časti o určenie, že zmluva o úvere je neplatná a teda s prihliadnutím na charakter sporu (spotrebiteľský spor) je dôvodným žiadnej zo strán konania nepriznať nárok na náhradu trov tohto konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trnava. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.